

Βρυξέλλες, 18 Μαρτίου 2021
(OR. en)

7129/21

**Διοργανικός φάκελος:
2021/0071 (COD)**

**COVID-19 91
JAI 286
AG 20
FRONT 98
FREMP 55
IPCR 31
VISA 51
MI 180
SAN 154
TRANS 154
COCON 14
COMIX 152
CODEC 406**

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τη Γενική Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κα Martine DEPREZ, Διευθύντρια
Ημερομηνία Παραλαβής:	18 Μαρτίου 2021
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2021) 140 final
Θέμα:	Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με πλαίσιο για την έκδοση, επαλήθευση και αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού, εξέτασης και ανάρρωσης για υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στα εδάφη των κρατών μελών κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 (ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό)

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2021) 140 final.

συνημμ.: COM(2021) 140 final

Βρυξέλλες, 17.3.2021
COM(2021) 140 final

2021/0071 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με πλαίσιο για την έκδοση, επαλήθευση και αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού, εξέτασης και ανάρρωσης για υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στα εδάφη των κρατών μελών κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 (ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Σύμφωνα με τη σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, οι υπήκοοι τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος μπορούν να ταξιδεύουν ελεύθερα στα εδάφη των άλλων κρατών μελών, εφόσον πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις. Ως εκ τούτου, η πολιτική που έχει αναπτύξει η Ένωση για τη διασφάλιση της απουσίας οποιουδήποτε ελέγχου προσώπων κατά τη διέλευση των εσωτερικών συνόρων ωφελεί όχι μόνο τους πολίτες της Ένωσης αλλά και τους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν το δικαίωμα να ταξιδεύουν στην ΕΕ. Ωστόσο, ορισμένοι από τους περιορισμούς που θεσπίστηκαν από τα κράτη μέλη προκειμένου να περιοριστεί η εξάπλωση του κορονοϊού σοβαρού οξέος αναπνευστικού συνδρόμου 2 (στο εξής: SARS-CoV-2), που προκαλεί τη νόσο του κορονοϊού 2019 (στο εξής: COVID-19), είχαν αντίκτυπο στην άσκηση του εν λόγω δικαιώματος. Τα μέτρα αυτά συχνά συνίστανται σε περιορισμούς εισόδου ή άλλες ειδικές απαιτήσεις που εφαρμόζονται για τους διασυνοριακούς ταξιδιώτες, όπως η υποβολή τους σε καραντίνα ή σε αυτοαπομόνωση ή η υποβολή τους σε εξέταση για λοίμωξη από τον ιό SARS-CoV-2 πριν από και/ή μετά την άφιξη.

Για να εξασφαλιστεί μια καλά συντονισμένη, προβλέψιμη και διαφανής προσέγγιση όσον αφορά τη θέσπιση περιορισμών στην ελεύθερη κυκλοφορία, το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 13 Οκτωβρίου 2020, τη σύσταση (ΕΕ) 2020/1475 του Συμβουλίου σχετικά με την εφαρμογή συντονισμένης προσέγγισης όσον αφορά τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19, η οποία αντιμετωπίζει επίσης την κατάσταση των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην Ένωση¹. Σύμφωνα με το σημείο 17 της σύστασης (ΕΕ) 2020/1475 του Συμβουλίου, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να ζητούν από τα άτομα που ταξιδεύουν από περιοχές κινδύνου σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ να υποβληθούν σε καραντίνα/αυτοαπομόνωση και/ή να υποβληθούν σε εξέταση για λοίμωξη από τον ιό SARS-CoV-2 πριν από και/ή μετά την άφιξη.

Για να αποδειχθεί η συμμόρφωση με τις διάφορες απαιτήσεις, έχει ζητηθεί από τους ταξιδιώτες η προσκόμιση διαφόρων ειδών αποδεικτικών στοιχείων, όπως ιατρικά πιστοποιητικά, αποτελέσματα εξετάσεων ή δηλώσεις. Η απουσία τυποποιημένων και ασφαλών μορφοτύπων έχει ως αποτέλεσμα οι ταξιδιώτες να αντιμετωπίζουν προβλήματα όσον αφορά την αποδοχή των εγγράφων τους, καθώς και αναφορές για πλαστά ή παραποιημένα έγγραφα². Τα ζητήματα αυτά, τα οποία μπορεί να οδηγήσουν σε περιττές καθυστερήσεις και εμπόδια, είναι πιθανό να γίνουν εντονότερα, καθώς όλο και περισσότεροι Ευρωπαίοι υποβάλλονται σε εξετάσεις για τη νόσο COVID-19 και εμβολιάζονται κατά της νόσου αυτής, και λαμβάνουν σχετικά αποδεικτικά έγγραφα. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ασχολήθηκε με το θέμα αυτό. Στη δήλωσή τους που εγκρίθηκε μετά τις άτυπες βιντεοδιασκέψεις στις 25 και 26 Φεβρουαρίου 2021³, τα μέλη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ζήτησαν να συνεχιστούν οι εργασίες για μια κοινή προσέγγιση όσον αφορά τα πιστοποιητικά εμβολιασμού.

Υπάρχει συναίνεση μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με τη χρήση των εν λόγω πιστοποιητικών για ιατρικούς σκοπούς, όπως η διασφάλιση της κατάλληλης παρακολούθησης μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης δόσης εμβολίου, καθώς και κάθε απαραίτητης μετέπειτα

¹ ΕΕ L 337 της 14.10.2020, σ. 3.

² <https://www.europol.europa.eu/early-warning-notification-illicit-sales-of-false-negative-covid-19-test-certificates>

³ SN 2/21.

αναμνηστικής δόσης. Τα κράτη μέλη εργάζονται για την ανάπτυξη πιστοποιητικών εμβολιασμού, συχνά χρησιμοποιώντας τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στα μητρώα ανοσοποίησης.

Η Επιτροπή συνεργάζεται με τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του δικτύου eHealth, ενός εθελοντικού δικτύου που συνδέει τις εθνικές αρχές που είναι αρμόδιες για το eHealth, με σκοπό την προετοιμασία της διαλειτουργικότητας των πιστοποιητικών εμβολιασμού. Στις 27 Ιανουαρίου 2021 το δίκτυο eHealth εξέδωσε κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την απόδειξη εμβολιασμού για ιατρικούς σκοπούς, τις οποίες επικαιροποίησε στις 12 Μαρτίου 2021⁴. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές καθορίζουν τα κεντρικά στοιχεία διαλειτουργικότητας, δηλαδή ένα ελάχιστο σύνολο δεδομένων για τα πιστοποιητικά εμβολιασμού και έναν μοναδικό αναγνωριστικό κωδικό. Το δίκτυο eHealth και η επιτροπή υγειονομικής ασφάλειας, η οποία συστάθηκε με το άρθρο 17 της απόφασης αριθ. 1082/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵, επεξεργάζονται επίσης κοινό τυποποιημένο σύνολο δεδομένων για τα πιστοποιητικά αποτελεσμάτων των εξετάσεων για τη νόσο COVID-19⁶, κατευθυντήριες γραμμές για τα πιστοποιητικά ανάρρωσης και τα αντίστοιχα σύνολα δεδομένων, καθώς και συνοπτική περιγραφή της διαλειτουργικότητας των πιστοποιητικών υγείας⁷.

Με βάση τις τεχνικές εργασίες που έχουν πραγματοποιηθεί μέχρι σήμερα, η Επιτροπή προτείνει, στην πρόταση κανονισμού για ένα ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό [COM (2021)/xxx], που υποβάλλεται παράλληλα με την παρούσα πρόταση, τη θέσπιση ενός πανευρωπαϊκού πλαισίου για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή των πιστοποιητικών εμβολιασμού εντός της ΕΕ στο πλαίσιο ενός «ψηφιακού πράσινου πιστοποιητικού». Ταυτόχρονα, το πλαίσιο αυτό θα πρέπει να καλύπτει και άλλα πιστοποιητικά που εκδίδονται κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19, δηλαδή έγγραφα που πιστοποιούν αρνητικό αποτέλεσμα εξέτασης για λοίμωξη από τον ιό SARS-CoV-2, καθώς και έγγραφα που πιστοποιούν ότι το οικείο πρόσωπο έχει αναρρώσει από προηγούμενη λοίμωξη από τον ιό SARS-CoV-2. Αυτό δίνει τη δυνατότητα σε άτομα που δεν έχουν εμβολιαστεί ή που δεν είχαν ακόμη την ευκαιρία να εμβολιαστούν να επωφεληθούν από το εν λόγω διαλειτουργικό πλαίσιο, διευκολύνοντας έτσι το ταξίδι τους. Για παράδειγμα, προς το παρόν τα παιδιά δεν μπορούν να επωφεληθούν από τον εμβολιασμό κατά της νόσου COVID-19, ωστόσο θα πρέπει να είναι σε θέση να λάβουν πιστοποιητικό εξέτασης ή ανάρρωσης, το οποίο θα μπορούσε επίσης να λαμβάνεται για λογαριασμό τους από τους γονείς τους.

Το πλαίσιο που καθορίζεται στην πρόταση κανονισμού για το ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό [COM (2021)/xxx] ισχύει για τους πολίτες της Ένωσης ή τα μέλη των οικογενειών τους που μπορεί να είναι υπήκοοι τρίτης χώρας. Στόχος της παρούσας πρότασης είναι να διασφαλιστεί ότι το ίδιο πλαίσιο ισχύει και για άλλους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στο έδαφος κράτους μέλους της ΕΕ και οι οποίοι δικαιούνται να ταξιδεύουν σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.

⁴ https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/ehealth/docs/vaccination-proof_interoperability_guidelines_en.pdf

⁵ Απόφαση αριθ. 1082/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με σοβαρές διασυννοριακές απειλές κατά της υγείας και για την κατάργηση της απόφασης αριθ. 2119/98/ΕΚ (ΕΕ L 293 της 5.11.2013, σ. 1).

⁶ Διαθέσιμο στην ακόλουθη διεύθυνση: https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/preparedness_response/docs/covid-19_rat_common-list_en.pdf

⁷ Διαθέσιμη στην ακόλουθη διεύθυνση: https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/ehealth/docs/trust-framework_interoperability_certificates_en.pdf

Σύμφωνα με το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η Ένωση αναπτύσσει πολιτικές που καθορίζουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα στην Ένωση. Ωστόσο, ορισμένα από τα μέτρα που έλαβαν τα κράτη μέλη για να περιορίσουν την εξάπλωση της πανδημίας COVID-19 είχαν αντίκτυπο στην ελευθερία κυκλοφορίας εντός της Ένωσης των νομίμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών. Τα μέτρα αυτά συχνά συνίστανται σε περιορισμούς εισόδου ή άλλες ειδικές απαιτήσεις που εφαρμόζονται για τους διασυνοριακούς ταξιδιώτες, όπως η υποβολή τους σε καραντίνα ή σε αυτοαπομόνωση ή η υποβολή τους σε εξέταση για λοίμωξη από τη νόσο COVID-19 πριν από και/ή μετά την άφιξη· έχουν δε ιδιαίτερα υψηλό αντίκτυπο σε άτομα που ζουν σε παραμεθόριες περιοχές και διασχίζουν καθημερινά τα σύνορα για λόγους εργασίας, εκπαίδευσης, υγειονομικής περίθαλψης, καθώς και για αγορές, πολιτιστικές δραστηριότητες και δραστηριότητες αναψυχής.

Η σύσταση (ΕΕ) 2020/1475 του Συμβουλίου θέσπισε συντονισμένη προσέγγιση όσον αφορά τα ακόλουθα βασικά σημεία: εφαρμογή κοινών κριτηρίων και κατώτατων ορίων κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με τη θέσπιση περιορισμών στην ελεύθερη κυκλοφορία, αποτύπωση του κινδύνου μετάδοσης της νόσου COVID-19 σε χάρτη βάσει συμφωνημένου χρωματικού κώδικα που δημοσιεύεται από το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC)⁸, και συντονισμένη προσέγγιση όσον αφορά τα τυχόν μέτρα που μπορούν να εφαρμοστούν κατάλληλα σε άτομα που μετακινούνται μεταξύ περιοχών, ανάλογα με το επίπεδο κινδύνου μετάδοσης στις εν λόγω περιοχές.

Στις 30 Οκτωβρίου 2020 το Συμβούλιο εξέδωσε τη σύσταση (ΕΕ) 2020/1632 του Συμβουλίου σχετικά με την εφαρμογή συντονισμένης προσέγγισης όσον αφορά τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19 στον χώρο Σένγκεν, στην οποία συνέστησε στα κράτη μέλη που δεσμεύονται από το κεκτημένο του Σένγκεν να εφαρμόζουν τις αρχές, τα κοινά κριτήρια, τα κοινά κατώτατα όρια και το κοινό πλαίσιο μέτρων που καθορίζονται στη σύσταση (ΕΕ) 2020/1475 του Συμβουλίου. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η διαλειτουργικότητα μεταξύ των διαφόρων τεχνικών λύσεων για τα πιστοποιητικά εμβολιασμού που αναπτύσσονται από τα κράτη μέλη, ορισμένα από τα οποία έχουν ήδη αρχίσει να αποδέχονται αποδεικτικά εμβολιασμού για την απαλλαγή των ταξιδιωτών από ορισμένους περιορισμούς, απαιτούνται ενιαίες προϋποθέσεις για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή πιστοποιητικών εμβολιασμού, εξέτασης και ανάρρωσης για τη νόσο COVID-19.

Το πλαίσιο «ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό» που θα θεσπιστεί θα πρέπει να καθορίζει τον μορφότυπο και το περιεχόμενο των πιστοποιητικών εμβολιασμού, εξέτασης και ανάρρωσης για τη νόσο COVID-19. Η Επιτροπή προτείνει επίσης ότι το πλαίσιο «ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό» θα πρέπει να διασφαλίζει ότι τα εν λόγω πιστοποιητικά μπορούν να εκδίδονται σε διαλειτουργικό μορφότυπο και να επαληθεύονται με αξιόπιστο τρόπο όταν υποβάλλονται από τον κάτοχο σε άλλα κράτη μέλη, διευκολύνοντας έτσι τα ταξίδια εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα πιστοποιητικά θα πρέπει να περιέχουν μόνο τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι απαραίτητα. Δεδομένου ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα περιλαμβάνουν ευαίσθητα ιατρικά δεδομένα, θα πρέπει να διασφαλίζεται πολύ υψηλό επίπεδο προστασίας των δεδομένων και να τηρούνται οι αρχές της ελαχιστοποίησης των δεδομένων. Ιδίως, το πλαίσιο «ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό» δεν θα πρέπει να απαιτεί τη δημιουργία και

⁸ <https://www.ecdc.europa.eu/en/covid-19/situation-updates/weekly-maps-coordinated-restriction-free-movement>

διατήρηση βάσης δεδομένων σε ενωσιακό επίπεδο, αλλά θα πρέπει να επιτρέπει την αποκεντρωμένη επαλήθευση ψηφιακά υπογεγραμμένων διαλειτουργικών πιστοποιητικών.

Ο προτεινόμενος κανονισμός (ΕΕ) 2021/XXX λαμβάνει υπόψη τις συνεχιζόμενες προσπάθειες σε διεθνές επίπεδο, όπως υπό την αιγίδα του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ) και άλλων εξειδικευμένων οργανισμών των Ηνωμένων Εθνών, για τη θέσπιση προδιαγραφών και καθοδήγησης για τη χρήση ψηφιακών τεχνολογιών για την τεκμηρίωση του καθεστώτος εμβολιασμού. Οι τρίτες χώρες θα πρέπει να ενθαρρύνονται να αναγνωρίζουν το «ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό» κατά την άρση των περιορισμών για τα μη αναγκαία ταξίδια. Ειδικότερα, αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει τη διαλειτουργικότητα μεταξύ των τεχνολογικών συστημάτων που έχουν θεσπιστεί σε παγκόσμιο επίπεδο και των συστημάτων που θεσπίζονται για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού για τη διευκόλυνση των ταξιδιών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η παρούσα πρόταση δεν θίγει τους κανόνες του Σένγκεν όσον αφορά τις προϋποθέσεις εισόδου για τους υπηκόους τρίτων χωρών. Ο προτεινόμενος κανονισμός δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί ότι ενθαρρύνει ή διευκολύνει την επαναφορά των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα, οι οποίοι πρέπει να παραμείνουν μέτρο έσχατης ανάγκης, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/399 («κώδικας συνόρων του Σένγκεν»)⁹.

Η πρόταση συμπληρώνει και βασίζεται σε άλλες πρωτοβουλίες πολιτικής που εγκρίθηκαν κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας και των ταξιδιών, όπως η σύσταση (ΕΕ) 2020/1475 του Συμβουλίου, η σύσταση (ΕΕ) 2021/119 του Συμβουλίου, η σύσταση (ΕΕ) 2020/912 του Συμβουλίου και η σύσταση (ΕΕ) 2021/132 του Συμβουλίου¹⁰. Ειδικότερα, η σύσταση (ΕΕ) 2020/1475 του Συμβουλίου περιγράφει τις γενικές αρχές βάσει των οποίων τα κράτη μέλη θα πρέπει να συντονίζουν τις ενέργειές τους κατά τη θέσπιση και εφαρμογή μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19, και η σύσταση (ΕΕ) 2020/912 του Συμβουλίου παραθέτει τις τρίτες χώρες από τις οποίες θα πρέπει να επιτρέπονται τα μη αναγκαία ταξίδια, καθώς και τα καθήκοντα και τις ανάγκες για τις οποίες επιτρέπονται τα αναγκαία ταξίδια, ανεξάρτητα από την τρίτη χώρα καταγωγής. Στο άμεσο μέλλον, η Επιτροπή θα παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς τη λειτουργία της τελευταίας αυτής σύστασης και θα προτείνει τροποποιήσεις ανάλογα με τις εξελίξεις στον τομέα αυτό.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η παρούσα πρόταση αποτελεί μέρος της δέσμης μέτρων της ΕΕ για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19. Βασίζεται, ειδικότερα, σε προηγούμενες τεχνικές εργασίες που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της επιτροπής υγειονομικής ασφάλειας και του δικτύου

⁹ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (ΕΕ L 77 της 23.3.2016, σ. 1).

¹⁰ Σύσταση (ΕΕ) 2021/119 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 2021, για την τροποποίηση της σύστασης (ΕΕ) 2020/1475 σχετικά με την εφαρμογή συντονισμένης προσέγγισης όσον αφορά τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19 (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 36 της 2.2.2021, σ. 1), και Σύσταση (ΕΕ) 2021/132 του Συμβουλίου, της 2ας Φεβρουαρίου 2021, για την τροποποίηση της σύστασης (ΕΕ) 2020/912 σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού (ΕΕ L 41 της 4.2.2021, σ. 1).

eHealth, ενός εθελοντικού δικτύου που συνδέει τις εθνικές αρχές οι οποίες είναι αρμόδιες για το δίκτυο eHealth.

Η παρούσα πρόταση συνάδει με την πολιτική της Ένωσης για τη μετανάστευση υπηκόων τρίτων χωρών.

Η ισχύουσα νομοθεσία της ΕΕ δεν περιέχει διατάξεις σχετικά με την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή πιστοποιητικών που τεκμηριώνουν το καθεστώς υγείας του κατόχου, ακόμη και αν η παραγωγή των εν λόγω πιστοποιητικών μπορεί να είναι αναγκαία για την άρση ορισμένων περιορισμών στο δικαίωμα κυκλοφορίας που επιβάλλονται κατά τη διάρκεια πανδημίας. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν διατάξεις για τη διασφάλιση της διαλειτουργικότητας και της ασφάλειας των εν λόγω πιστοποιητικών.

Η παρούσα πρόταση λαμβάνει υπόψη τις συνεχιζόμενες προσπάθειες σε διεθνές επίπεδο, όπως υπό την αιγίδα εξειδικευμένων οργανισμών των Ηνωμένων Εθνών, συμπεριλαμβανομένου του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ), βάσει των διεθνών υγειονομικών κανονισμών, για τη θέσπιση προδιαγραφών και καθοδήγησης για τη χρήση ψηφιακών τεχνολογιών για την τεκμηρίωση του καθεστώτος εμβολιασμού. Οι τρίτες χώρες θα πρέπει να ενθαρρύνονται να αναγνωρίζουν το «ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό» κατά την άρση των περιορισμών για τα μη αναγκαία ταξίδια.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ ορίζει ότι η Ένωση καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι νομίμως διαμένοντες υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα για σύντομο χρονικό διάστημα στην Ένωση. Εφαρμόζεται η συνθήκη νομοθετική διαδικασία.

Η πρόταση αποσκοπεί στη διευκόλυνση των ταξιδιών υπηκόων τρίτων χωρών εντός της ΕΕ κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 με τη θέσπιση κοινού πλαισίου για την έκδοση και αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού, εξέτασης και ανάρρωσης για τη νόσο COVID-19. Το πλαίσιο αυτό θα επιτρέπει στους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε ένα κράτος μέλος και οι οποίοι δικαιούνται να ταξιδεύουν στα άλλα κράτη μέλη να αποδεικνύουν ότι πληρούν τις απαιτήσεις δημόσιας υγείας που επιβάλλονται, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, από το κράτος μέλος προορισμού. Η πρόταση έχει επίσης ως στόχο να διασφαλίσει ότι οι περιορισμοί στην ελευθερία κυκλοφορίας που ισχύουν επί του παρόντος για τον περιορισμό της εξάπλωσης της νόσου COVID-19 μπορούν να αρθούν με συντονισμένο τρόπο, καθώς καθίστανται διαθέσιμα περισσότερα επιστημονικά στοιχεία.

Η παρούσα πρόταση δεν θεσπίζει ούτε υποχρέωση ούτε δικαίωμα εμβολιασμού. Οι στρατηγικές εμβολιασμού αποτελούν εθνική αρμοδιότητα των κρατών μελών.

• Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)

Οι στόχοι της παρούσας πρότασης, δηλαδή η διευκόλυνση των ταξιδιών εντός της Ένωσης κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 με τη θέσπιση ασφαλών και διαλειτουργικών πιστοποιητικών σχετικά με το καθεστώς εμβολιασμού, εξέτασης και ανάρρωσης του κατόχου, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη μεμονωμένα, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης.

Η απουσία δράσης σε επίπεδο ΕΕ θα οδηγούσε, ενδεχομένως, στην υιοθέτηση διαφορετικών συστημάτων από τα κράτη μέλη, με αποτέλεσμα οι νομίμως διαμένοντες υπήκοοι τρίτων χωρών που ασκούν την ελευθερία κυκλοφορίας τους, να αντιμετωπίζουν προβλήματα όσον αφορά την αναγνώριση, σε άλλα κράτη μέλη, των εγγράφων που τους έχουν χορηγηθεί. Ιδίως, είναι αναγκαίο να συμφωνηθούν τα τεχνικά πρότυπα που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη διασφάλιση της διαλειτουργικότητας, της ασφάλειας και της επαληθευσσιμότητας των πιστοποιητικών που εκδίδονται.

- **Αναλογικότητα**

Η δράση της ΕΕ μπορεί να προσδώσει σημαντική αξία στην αντιμετώπιση των προκλήσεων που προσδιορίζονται παραπάνω και είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορεί να επιτευχθεί και να διατηρηθεί ένα συγκλίνον και συμβατό πλαίσιο.

Η λήψη μονομερών ή ασυντόνιστων μέτρων όσον αφορά τα υγειονομικά πιστοποιητικά για τη νόσο COVID-19 μπορεί να οδηγήσει σε μέτρα που περιορίζουν τη δυνατότητα των υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι δικαιούνται να ταξιδεύουν εντός της Ένωσης να πραγματοποιούν τέτοιου είδους ταξίδια.

Σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2021/XXXX, οι οποίοι εφαρμόζονται πλήρως στον παρόντα προτεινόμενο κανονισμό, ο προτεινόμενος κανονισμός θα πρέπει να ανασταλεί μόλις ξεπεραστεί η πανδημία COVID-19, δεδομένου ότι, από το σημείο εκείνο, δεν δικαιολογείται η υποχρέωση των υπηκόων τρίτων χωρών να προσκομίζουν υγειονομικά έγγραφα όταν ταξιδεύουν εντός της Ένωσης. Ταυτόχρονα, η εφαρμογή του θα πρέπει να συνεχιστεί εάν ο ΠΟΥ κηρύξει άλλη μία πανδημία λόγω επιδημικής έξαρσης του ιού *SARS-CoV-2*, παραλλαγής του, ή παρόμοιων λοιμωδών νόσων με δυναμικό επιδημίας.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Ο κανονισμός διασφαλίζει την άμεση και κοινή εφαρμογή του δικαίου της ΕΕ σε όλα τα κράτη μέλη.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η πρόταση λαμβάνει υπόψη τις συζητήσεις που διεξάγονται σε τακτά χρονικά διαστήματα με τα κράτη μέλη, τις τεχνικές ανταλλαγές που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της επιτροπής υγειονομικής ασφάλειας και του δικτύου eHealth, τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με την εξέλιξη της επιδημιολογικής κατάστασης και τα σχετικά διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνώσις**

Η πρόταση βασίζεται στις τεχνικές ανταλλαγές που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της επιτροπής υγειονομικής ασφάλειας και του δικτύου eHealth, στις πληροφορίες που δημοσιεύει το ECDC σχετικά με την επιδημιολογική κατάσταση που σχετίζεται με την πανδημία COVID-19 και στα σχετικά διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Λόγω του επείγοντος χαρακτήρα του θέματος, η Επιτροπή δεν διενήργησε εκτίμηση επιπτώσεων.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η παρούσα πρόταση συνεπάγεται την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων υγείας. Υπάρχουν δυνητικές επιπτώσεις στα θεμελιώδη δικαιώματα των ατόμων, δηλαδή στο άρθρο 7 του Χάρτη σχετικά με τον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και στο άρθρο 8 σχετικά με το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των ατόμων, καθώς και η συλλογή, η πρόσβαση και η χρήση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επηρεάζουν το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή και το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα βάσει του Χάρτη. Η παρέμβαση στα εν λόγω θεμελιώδη δικαιώματα πρέπει να δικαιολογείται.

Όσον αφορά το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένης της ασφάλειας των δεδομένων, εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹¹. Δεν προβλέπεται παρέκκλιση από το ενωσιακό καθεστώς προστασίας δεδομένων και τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόσουν σαφείς κανόνες, προϋποθέσεις και αυστηρές εγγυήσεις σύμφωνα με τους κανόνες της ΕΕ για την προστασία των δεδομένων. Ο προτεινόμενος κανονισμός δεν θεσπίζει ευρωπαϊκή βάση δεδομένων για τον εμβολιασμό, τις εξετάσεις ή την ανάρρωση από τη νόσο COVID-19. Για τους σκοπούς του προτεινόμενου κανονισμού, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να περιλαμβάνονται μόνο στο εκδοθέν πιστοποιητικό, το οποίο θα πρέπει να προστατεύεται από παραποίηση και αθέμιτη επέμβαση.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η χρηματοδότηση των δράσεων που υποστηρίζουν την παρούσα πρωτοβουλία θα καλυφθεί από το νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο που υποβάλλεται μαζί με την πρόταση κανονισμού (ΕΕ) 2021/XXX.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Ανευ αντικειμένου.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Το άρθρο 1 της πρότασης περιγράφει το αντικείμενο του προτεινόμενου κανονισμού.

Στο άρθρο 2 προβλέπεται η εσπευσμένη έναρξη ισχύος του κανονισμού.

---

¹¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με πλαίσιο για την έκδοση, επαλήθευση και αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού, εξέτασης και ανάρρωσης για υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στα εδάφη των κρατών μελών κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 (ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχείο γ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Δυνάμει του κεκτημένου του Σένγκεν, οι υπήκοοι τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην Ένωση, καθώς και οι υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν εισέλθει νόμιμα στο έδαφος κράτους μέλους, μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα στα εδάφη όλων των άλλων κρατών μελών επί 90 ημέρες εντός οποιασδήποτε περιόδου 180 ημερών.
- (2) Στις 30 Ιανουαρίου 2020 ο γενικός διευθυντής του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (στο εξής: ΠΟΥ) κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης για τη δημόσια υγεία σε διεθνές επίπεδο λόγω της παγκόσμιας πανδημίας του κορονοϊού σοβαρού οξέος αναπνευστικού συνδρόμου 2 (στο εξής: *SARS-CoV-2*), ο οποίος προκαλεί τη νόσο από κορονοϊό 2019 (στο εξής: COVID-19). Στις 11 Μαρτίου 2020 ο ΠΟΥ εκτίμησε ότι η νόσος COVID-19 μπορεί να χαρακτηριστεί πανδημία.
- (3) Για να περιοριστεί η εξάπλωση του ιού, τα κράτη μέλη έλαβαν διάφορα μέτρα, μερικά από τα οποία είχαν αντίκτυπο στα ταξίδια προς και εντός του εδάφους των κρατών μελών, όπως περιορισμούς εισόδου ή απαιτήσεις υποβολής των διασυνοριακών ταξιδιωτών σε καραντίνα.
- (4) Στις 13 Οκτωβρίου 2020 το Συμβούλιο εξέδωσε τη σύσταση (ΕΕ) 2020/1475 του Συμβουλίου σχετικά με την εφαρμογή συντονισμένης προσέγγισης όσον αφορά τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19¹².
- (5) Στις 30 Οκτωβρίου 2020 το Συμβούλιο εξέδωσε τη σύσταση (ΕΕ) 2020/1632 του Συμβουλίου¹³ σχετικά με την εφαρμογή συντονισμένης προσέγγισης όσον αφορά τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-

¹² ΕΕ L 337 της 14.10.2020, σ. 3.

¹³ Σύσταση (ΕΕ) 2020/1632 του Συμβουλίου, της 30ής Οκτωβρίου 2020, σχετικά με την εφαρμογή συντονισμένης προσέγγισης όσον αφορά τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19 στον χώρο Σένγκεν (ΕΕ L 366 της 4.11.2020, σ. 25).

19 στον χώρο Σένγκεν, στην οποία συνέστησε στα κράτη μέλη που δεσμεύονται από το κεκτημένο του Σένγκεν να εφαρμόζουν τις αρχές, τα κοινά κριτήρια, τα κοινά κατώτατα όρια και το κοινό πλαίσιο μέτρων που καθορίζονται στη σύσταση (ΕΕ) 2020/1475 του Συμβουλίου.

- (6) Πολλά κράτη μέλη έχουν δρομολογήσει ή σχεδιάζουν να δρομολογήσουν πρωτοβουλίες για την έκδοση πιστοποιητικών εμβολιασμού. Ωστόσο, τα εν λόγω πιστοποιητικά, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν αποτελεσματικά σε σχέση με τα διασυνοριακά ταξίδια εντός της Ένωσης, πρέπει να είναι πλήρως διαλειτουργικά, ασφαλή και επαληθεύσιμα. Απαιτείται από κοινού συμφωνημένη προσέγγιση μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά το περιεχόμενο, τον μορφότυπο, τις αρχές και τα τεχνικά πρότυπα των εν λόγω πιστοποιητικών.
- (7) Ήδη σήμερα, αρκετά κράτη μέλη απαλλάσσουν τα εμβολιασμένα άτομα από ορισμένους ταξιδιωτικούς περιορισμούς. Όταν τα κράτη μέλη αποδέχονται αποδεικτικά εμβολιασμού προκειμένου να άρουν τους ταξιδιωτικούς περιορισμούς που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο για τον περιορισμό της εξάπλωσης της νόσου COVID-19, όπως απαιτήσεις για υποβολή σε καραντίνα/αυτοαπομόνωση ή υποβολή σε εξέταση για λοίμωξη από τον ιό SARS-CoV-2, θα πρέπει να υποχρεούνται να αποδέχονται, υπό τους ίδιους όρους, έγκυρα πιστοποιητικά εμβολιασμού που έχουν εκδοθεί από άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με την πρόταση κανονισμού για το ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό [COM (2021)/xxx]. Η αποδοχή αυτή θα πρέπει να γίνεται υπό τους ίδιους όρους, πράγμα που σημαίνει ότι, για παράδειγμα, όταν ένα κράτος μέλος θεωρεί επαρκή εφάπαξ δόση ενός χορηγούμενου εμβολίου, θα πρέπει να το πράττει και για τους κατόχους πιστοποιητικού εμβολιασμού που αναφέρει εφάπαξ δόση του ίδιου εμβολίου. Για λόγους δημόσιας υγείας, η υποχρέωση αυτή θα πρέπει να περιορίζεται σε πρόσωπα που έχουν λάβει εμβόλια κατά της νόσου COVID-19 στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια κυκλοφορίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁴. Αυτό δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να αποφασίζουν να αποδέχονται πιστοποιητικά εμβολιασμού που έχουν εκδοθεί για άλλα εμβόλια κατά της νόσου COVID-19, όπως τα εμβόλια που έχουν λάβει άδεια κυκλοφορίας από την αρμόδια αρχή κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁵, τα εμβόλια των οποίων η διανομή έχει επιτραπεί προσωρινά βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας 2001/83/ΕΚ, ή τα εμβόλια που έχουν συμπεριληφθεί στον κατάλογο έκτακτης χρήσης του ΠΟΥ. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2021/xxxx, της xx xx 2021, θεσπίζει πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού, εξέτασης και ανάρρωσης για τη νόσο COVID-19, ώστε να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19. Εφαρμόζεται στους πολίτες της Ένωσης και στους υπηκόους τρίτων χωρών που είναι μέλη οικογένειας πολιτών της Ένωσης.

¹⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση ενωσιακών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ L 136 της 30.4.2004, σ. 1).

¹⁵ Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67).

- (8) Σύμφωνα με τα άρθρα 19, 20 και 21 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, οι υπήκοοι τρίτων χωρών που καλύπτονται από τις διατάξεις αυτές μπορούν να ταξιδεύουν ελεύθερα στα εδάφη των άλλων κρατών μελών.
- (9) Για τη διευκόλυνση των ταξιδιών εντός των εδαφών των κρατών μελών από υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν δικαίωμα σε τέτοια ταξίδια, το πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού, εξέτασης και ανάρρωσης για τη νόσο COVID-19, που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/xxxx, θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται στους υπηκόους τρίτων χωρών που δεν καλύπτονται ήδη από τον εν λόγω κανονισμό, υπό την προϋπόθεση ότι διαμένουν νόμιμα στο έδαφος κράτους μέλους και δικαιούνται να ταξιδεύουν σε άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.
- (10) Προκειμένου τα πιστοποιητικά να χρησιμοποιούνται αποτελεσματικά σε σχέση με τα διασυνοριακά ταξίδια, τα εν λόγω πιστοποιητικά πρέπει να είναι πλήρως διαλειτουργικά.
- (11) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να νοείται ως διευκόλυνση ή ενθάρρυνση της θέσπισης ταξιδιωτικών περιορισμών στην ελεύθερη κυκλοφορία ή σε άλλα θεμελιώδη δικαιώματα για την αντιμετώπιση της πανδημίας. Επιπλέον, οποιαδήποτε ανάγκη επαλήθευσης των πιστοποιητικών που θεσπίζονται με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/xxx δεν μπορεί από μόνη της να δικαιολογήσει την προσωρινή επαναφορά των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα. Οι έλεγχοι στα εσωτερικά σύνορα θα πρέπει να παραμείνουν μέτρο έσχατης ανάγκης, με την επιφύλαξη των ειδικών κανόνων που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/399 (κώδικας συνόρων του Σένγκεν)¹⁶.
- (12) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται απ' αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του. Δεδομένου ότι ο παρών κανονισμός αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία πρέπει να αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, εντός έξι μηνών αφότου το Συμβούλιο αποφασίσει επί του παρόντος κανονισμού, εάν θα τον εφαρμόσει.
- (13) Ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου¹⁷. Η Ιρλανδία δεν συμμετέχει, κατά συνέπεια, στην έκδοσή του και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του. Μολονότι η Ιρλανδία δεν υπόκειται στον παρόντα κανονισμό, για τους σκοπούς της διευκόλυνσης των ταξιδιών εντός της Ένωσης, η Ιρλανδία θα μπορούσε επίσης να εκδίδει πιστοποιητικά, τα οποία πληρούν τις ίδιες απαιτήσεις με εκείνες που ισχύουν για το ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό, σε υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στο έδαφος της και τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να δέχονται τα εν λόγω πιστοποιητικά. Η Ιρλανδία θα μπορούσε επίσης να δέχεται πιστοποιητικά που εκδίδονται από τα κράτη μέλη σε υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στα εδάφη τους.
- (14) Όσον αφορά τη Βουλγαρία, την Κροατία, την Κύπρο και τη Ρουμανία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του

¹⁶ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (ΕΕ L 77 της 23.3.2016, σ. 1).

¹⁷ Απόφαση του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

άρθρου 3 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2003, του άρθρου 4 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2005 και του άρθρου 4 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2011, αντίστοιχα.

- (15) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας η οποία συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 στοιχείο Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου¹⁸.
- (16) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 στοιχείο Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου¹⁹.
- (17) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 στοιχείο Γ της απόφασης 1999/437/ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου²⁰.
- (18) Ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας Δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 42 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²¹, που γνωμοδότησαν στις [...],

¹⁸ Απόφαση του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31).

¹⁹ Απόφαση του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

²⁰ Απόφαση του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

²¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τους κανόνες που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2021/XXXX [κανονισμός για το ψηφιακό πράσινο πιστοποιητικό] στους υπηκόους τρίτων χωρών που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, αλλά διαμένουν νόμιμα στο έδαφός τους και δικαιούνται να ταξιδεύουν σε άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).